

OZNAJOMIĆ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz znajomy); a jasne.

inf oznajomić (1). ◇ [*fut 3 sg* oznajomi.] ◇ *con 1 sg m* bym oznajomił (1). ◇ [*3 sg m* by oznajomił.
◇ *part praet act* oznajomiwszy.]

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

1. Przekazać wiadomość, poinformować słownie lub pisemnie (1) :

[*oznajomić co*: iłz gdi ktora sioſtra poddana na łwego prelatha miała łkarzicz albo kfienią. [...] iefli tego pieruei nieoznaiomi ani douiedzie [...] niema bicz łluchana *StatNorb* 427.]

[*oznajomić komu co*: Páni łtára proſiła aby iey gołpodę oznaiomił/ gdzieby go dołtác mogła w potrzebie. *HistFort* N2.]

[*Ze zdaniem dopełnieniowym [kogo]*: Bo łię o tym Krol ták pilnie bádá [!]/ iteż łummę wielką obiecuie/ temu coby go oznaiomił gdzieby [*Andolon*] był. *HistFort* P2.]

Zwrot: »listem oznajomić [*komu*]« (1): na ktori tes czas pan twoy ma tho vczinicz Krol ye^{go} m. łyłthem łwim panv twemv oznayomicz bedzie raczil *LibLeg* 10/64.

a. [Uczynić znanym, przedstawić [kogo komu]: Ian s. thez zowie 13. ca. Duchem włzelijakiey prawdy/ abowiem oznaiomiwłzy nam Chriłtuła/ przywodzi nas ku rozłzerzeniu oney włzelijakiey prawdi *RejKat* 44.]

b. [Zapowiedzieć, zaanonsować [kogo komu]: Przyiechawłzy do Cypreye [...] nie połłał gońcá przed łobą/ coby go brátu oznaiomił *HistFort* M.]

2. Przedstawić, wytłumaczyć [co] (1) : A ták to com thu námienił/ náwięcý łye dla tego łtáło/ ábym wilgości przyrodzoné tym lepiéy oznaiomił/ o ktorych wyłzey w kłyęgách tych zmienká była *SienLek* Vuu4v.

a. [Pokazać [co komu]: Iefzczem żadnego [*jabłka*] tániey nie dał od trzech złotyeh we złoćie/ ále ábym ie dworowi Krolewłkiemu oznaiomił/ odważę łobie tę parę złotyeh vtraćić *HistFort* M8v.]

Formacje współrdzenne cf 1. ZNAĆ.

Cf **OZNAJOMIENIE**